

Οι οικονομικές βάσεις της επιθετικότητας των Ηνωμένων Πολιτειών

Δημοσιεύτηκε στις 06 Φεβρουαρίου 2022

Στο φημισμένο του κείμενο, *Ο Ιμπεριαλισμός, ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού* ο Λένιν κατηγορεί τον Κάουτσκι, ότι επικεντρώνεται μόνο στις πολιτικές πτυχές της καπιταλιστικής συγκέντρωσης και ότι παραβλέπει τις πτυχές της οικονομικής βάσης. Αυτή η στρέβλωση στην Καουτσκική οπτική οδηγεί σε εκτροπές που περιγράφονται σε μεγάλο βαθμό στο κείμενο του Λένιν.

Είναι αλήθεια ότι ο ίδιος ο Λένιν προειδοποιεί να μην γίνονται συμμετρικά λάθη, δηλαδή να εξετάζονται μόνο οικονομικές εκτιμήσεις και να μην βλέπει τις διαλεκτικές σχέσεις που καθιερώνονται μεταξύ της οικονομικής βάσης και του πολιτικο-στρατιωτικού εποικοδομήματος. Είναι αλήθεια ότι ο ώριμος Ένγκελς συνιστά ότι δεν μπορούν να πηγάζουν μηχανικά όλες οι κοινωνικές σχέσεις από τον οικονομικό παράγοντα. Αλλά, είναι επίσης αλήθεια ότι οι οικονομικές πτυχές πρέπει να μελετηθούν με τη μέγιστη προσοχή και αυτές, διαλεκτικά συνδυασμένες με αυτές που προκύπτουν από το πολύπλοκο κοινωνικό εποικοδόμημα, πρέπει να συντίθενται σε ένα συγκεκριμένο πλαίσιο και όσο το δυνατόν περισσότερο διεξοδικό.

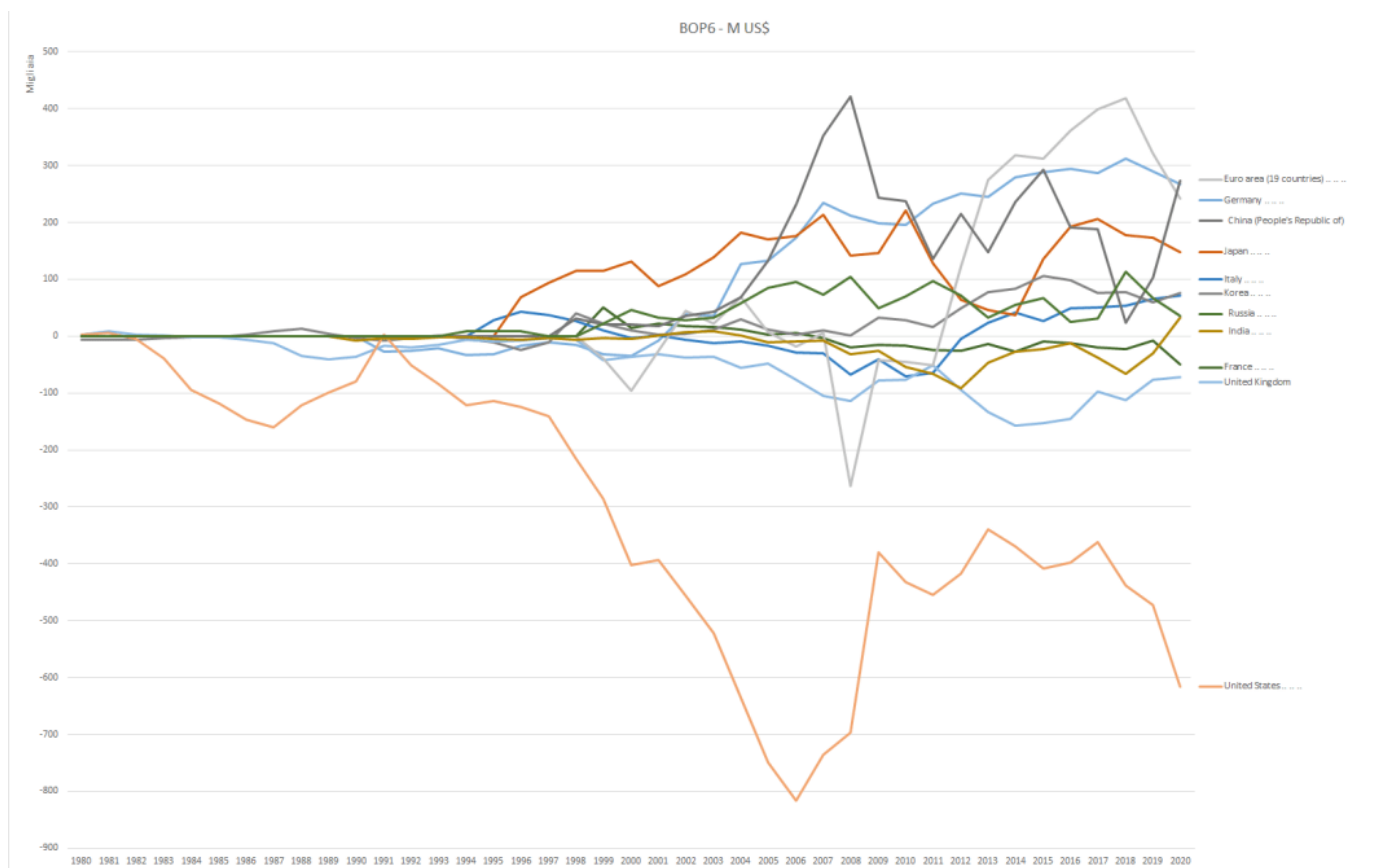
Σήμερα, το βασικό θέμα που σηματοδοτεί τη διεθνή συζήτηση αφορά τους κινδύνους πολέμων που οξύνονται όλο και περισσότερο σε όλο τον κόσμο. Ειδικότερα, η συζήτηση βασίζεται στο γεγονός ότι αυτοί οι άνεμοι του πολέμου προέρχονται αποκλειστικά από τις Ηνωμένες Πολιτείες και που σε αντίθεση με άλλα έθνη περισσότερο ή λιγότερο μεγάλα δεν ενδιαφέρονται να πάνε σε πόλεμο ή αν αυτή καθ' αυτή η οικονομική φύση των κοινωνιών που αντιμετωπίζουν τους

κύκλους των καπιταλιστικών κρίσεων τα ωθεί όλα σε μια πολεμική λύση.

Φυσικά, το θέμα είναι περίπλοκο όσο ποτέ και απαιτεί ξεχωριστή ανάλυση το κάθε έθνος για τους πολιτικούς δεσμούς και τις οικονομικές εξαρτήσεις που έχει αυτό με τον υπόλοιπο κόσμο.

Σε αυτό το άρθρο, επιθυμούμε να συμβάλουμε με το να δείχνουμε και να σχολιάζουμε ένα γράφημα που αφορά το ισοζύγιο πληρωμών ορισμένων εθνών ή σύνολα εθνών από το 1980 μέχρι σήμερα σε δολάρια Η.Π.Α.. Συγκεκριμένα, χρησιμοποιήσαμε το συνολικό ποσό του ΒΟΡ6 του Ο.Ο.Σ.Α., σε εκατομμύρια δολάρια Η.Π.Α., και στοιχεία διαθέσιμα στην βάση δεδομένων του εν λόγω οργανισμού.

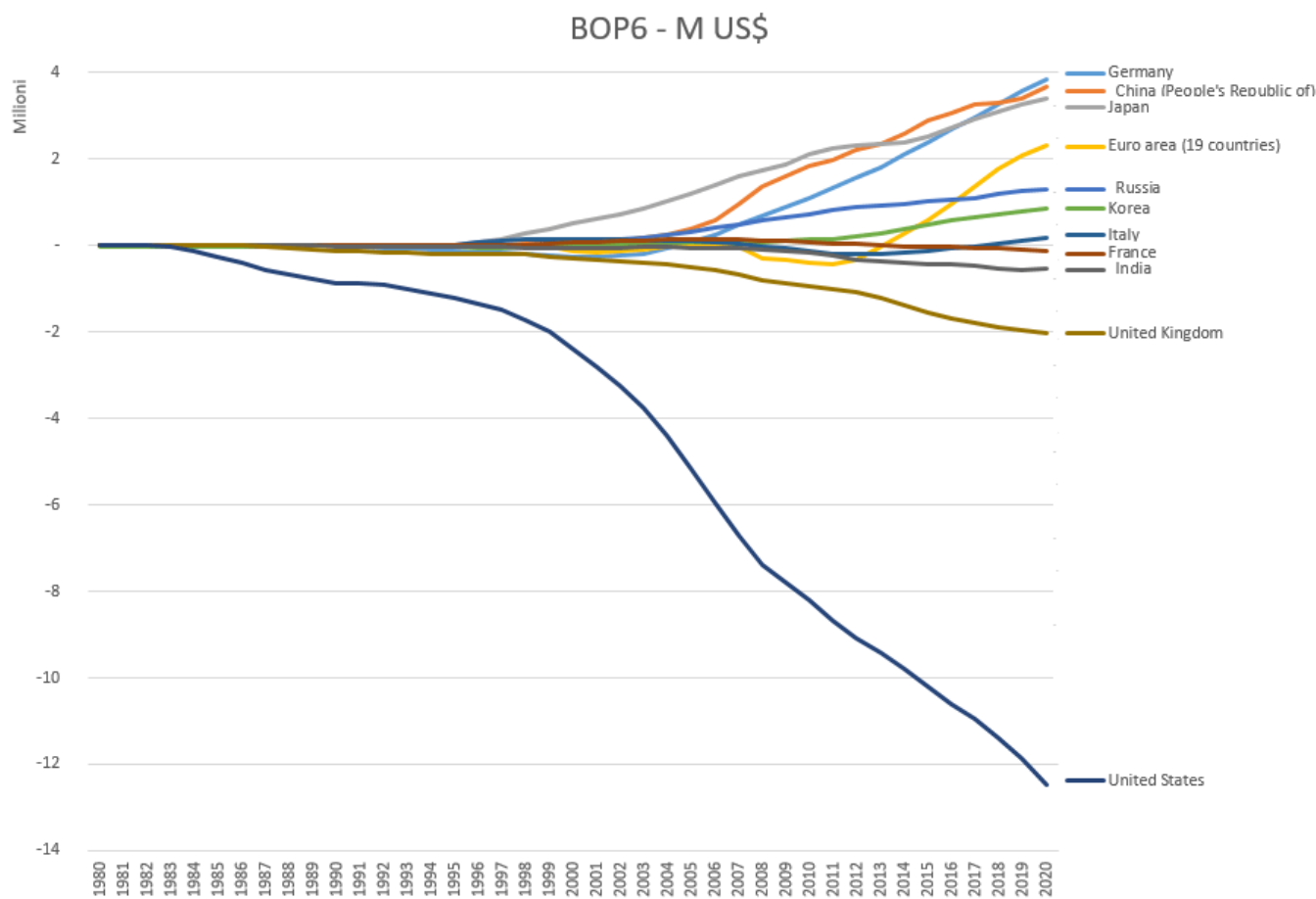
Όπως μπορείτε να δείτε, από το 1980 έως σήμερα οι Η.Π.Α. έχουν συσσωρεύσει ένα σταθερό χρέος σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο. Αυτό το χρέος, από την άλλη πλευρά, αντιστοιχεί σε ένα πλεόνασμα στη Λ.Δ.Κ. το οποίο μειώθηκε κατά την τελευταία δεκαετία. Αντίθετα, η ζώνη του ευρώ, εκτός από τη στιγμή της κρίσης γύρω στο 2008, παρουσιάζει σήμερα ένα ισχυρό πλεόνασμα. Πρέπει να σημειωθεί ότι το εν λόγω πλεόνασμα απορροφάται πλήρως από τη γερμανική οικονομία. Η δεύτερη πιο χρεωμένη οικονομία σε σχέση με τον υπόλοιπο κόσμο σήμερα είναι το Ηνωμένο Βασίλειο.

Αυτά τα δεδομένα γίνονται ακόμη πιο εύγλωττα όταν παρακολουθούνται αθροιστικά αυτά τα σαράντα χρόνια.

Οι Η.Π.Α. έχουν συσσωρεύσει το ιλιγγιώδες ποσό των 12 τρισεκατομμυρίων δολαρίων. Ακολουθεί το Ηνωμένο Βασίλειο στα 2 τρισεκατομμύρια ευρώ, με μια οικονομία που είναι μικρότερη από το 1/7. Οι πρωταθλήτριες χώρες σε πλεόνασμα είναι η Κίνα, η Ιαπωνία και η Γερμανία. Ουσιαστικά, οι βιομηχανικές

οικονομίες χαρακτηρίζονται από υπεροχή. Καταπονημένη, αλλά ωστόσο με δυνατό πλεόνασμα, είναι η Ρωσία.

Αναρωτιέται κανείς, πώς είναι δυνατόν αυτά τα έθνη να έχουν τόσο υψηλό χρέος και για τόσο καιρό;

Το δολάριο είναι το πλέον διεθνώς αναγνωρισμένο νόμισμα ανταλλαγής για πολλά χρόνια. Μεταξύ των μικρών παικτών που θα ήθελαν να υπονομεύσουν το μονοπώλιο θυμόμαστε σε αυτό το ρόλο, το Σαντάμ Χουσεΐν και τον Καντάφι.

Αυτό το χαρακτηριστικό επιτρέπει ουσιαστικά στις Ηνωμένες Πολιτείες να εκδίδουν χρήμα απεριόριστα, βέβαιοι ότι θα απορροφηθεί με κάποιο τρόπο από τον υπόλοιπο κόσμο. Όσο περισσότερο οι Ηνωμένες Πολιτείες εκδίδουν χρήμα – και έτσι με αυτό μπορούν να αγοράσουν αυτό που θέλουν – τόσο περισσότερο οι άλλες χώρες το αγοράζουν, μεταφέροντας αγαθά και υπηρεσίες στο κέντρο του ιμπεριαλισμού, αποκτώντας οικονομική δύναμη. Αυτή η οικονομική δύναμη βασίζεται μόνο στο γεγονός ότι το δολάριο μπορεί να αγοράσει τα πάντα.

Η γέννηση του ευρώ δεν επηρέασε σημαντικά τη μονοπωλιακή ισχύ του δολαρίου. Πρώτον, επειδή η έκδοση αυτού του νομίσματος δεν είναι στη δύναμη των εθνικών κεντρικών τραπεζών, αλλά στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η οποία δεν ανταποκρίνεται σε κανένα εθνικό όργανο. Δεύτερον, επειδή στην πραγματικότητα το ευρώ παρέμεινε πάντα νάνος εν συγκρίσει με την καθολική χρήση του δολαρίου.

Η μείωση αυτής της δύναμης σημαίνει καταστροφή των θεμελίων του καπιταλισμού των Η.Π.Α.. Αυτό είναι γνωστό σε όλους. Το γεγονός ότι ένας αυξανόμενος αριθμός συναλλαγών μεταξύ εθνών που φεύγουν από το σύστημα του δολαρίου (Ρωσία-Κίνα, Ιράν-Κίνα, Αφρική-Κίνα, Νότια Αμερική-Κίνα) υπονομεύει στην βάση την ικανότητα των Η.Π.Α. να διαιωνίσουν αυτό το σύστημα.

Το γεγονός ότι οι Ηνωμένες Πολιτείες βρίσκουν στο πλευρό τους τη Μεγάλη Βρετανία με τρόπο πάντα όλο και πιο στενό και πάντα όλο λιγότερο τους άλλους Ευρωπαίους σύμμαχους είναι αντανάκλαση της πολιτικό-στρατιωτική κατάσταση.

Όπως οι πιστωτές δεν σκοπεύουν να διεξάγουν πόλεμο με τον οφειλέτη, αλλά επιθυμούν να του αφαιρέσουν το όπλο από το χέρι αυτό με το οποίο συνεχίζει να "ρουφά το αίμα", έτσι τα κυρίαρχα έθνη δεν έχουν συμφέρον να αυξήσουν τη στρατιωτική αντιπαράθεση που επιδιώκουν οι Η.Π.Α..

Παρατηρώντας τα αριθμητικά στοιχεία για τις στρατιωτικές δαπάνες των Η.Π.Α. και του Η.Β., το απειλητικό δυναμικό αποτελούμενο από 10 αεροπλανοφόρα των Η.Π.Α., που είναι ικανά να μεταφέρουν το καθένα μέχρι 80 αεριωθούμενα αεροσκάφη, και δύο από τα Βρετανικά, είναι ενδεικτικό του τρόπου με τον οποίο αυτές οι δύο εξουσίες σκοπεύουν να συνεχίσουν να "εκφοβίσουν" ολόκληρο τον κόσμο.

Σημείωση: "Ισοζύγιο πληρωμών είναι η κατάσταση στην οποία καταγράφονται όλες οι συναλλαγές που πραγματοποιεί η οικονομία ενός κράτους με τα υπόλοιπα έθνη, καταγράφονται κατά την υπό εξέταση περίοδο (μήνας, τρίμηνο ή έτος), και λογιστικοποιούνται σε εθνικό νόμισμα.

Συνοπτικά, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

Χρεώσεις (εκροές μετρητών από τη χώρα μετά από αύξηση των περιουσιακών στοιχείων ή μείωση των υποχρεώσεων): Για παράδειγμα, εκροές μετρητών που προκύπτουν από αγορές αγαθών και υπηρεσιών (εισαγωγές), πληρωμές μισθών, μονομερείς μεταβιβάσεις, αποκτήσεις μη παραχθέντων μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, αυξήσεις των περιουσιακών στοιχείων ή μειώσεις χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων στο εξωτερικό!

Πιστώσεις (εισροές μετρητών στη χώρα μετά από μείωση των περιουσιακών στοιχείων ή αύξηση των υποχρεώσεων): Για παράδειγμα ταμειακές εισπράξεις από πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών (εξαγωγές), εισπράξεις μισθών, μονομερείς μεταβιβάσεις, πωλήσεις μη παραχθέντων μη χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, μειώσεις των περιουσιακών στοιχείων ή αυξήσεις των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων στο εξωτερικό. " (από Wikipedia)

Μετάφραση-Επιμέλεια εκ του πρωτοτύπου:

Γεωργαντόπουλος Κ. Φώτιος

Σύνδεσμος Πρωτοτύπου: [LE BASI ECONOMICHE DELL'AGGRESSIVITÀ DEGLI STATI UNITI | La Riscossa](#)